

h. 542, 19.

II c
1704

X1860460

F. L O I A
CORTVM VERSI
C A L E.

De Flôis schvartibus illis deiriculis, quæ omnes fere Min-
schos, Mannos, V Veibras, lungfras &c. behûppere & spit-
zibus suis schnafis steckere & bitere solent.

A V T H O R E
GRIPHOLDO KNICKNACKIO
EX FLOLANDIA.

UNIVERSITÄT & BIBLIOTHEK
HALLE
(SAALE)

BIBLIOTHECA
MUNICIPALIS

ANNO 1612

Cortum versicale de Flōis.

Ngla floosq; canā qui VVassunt puluere svvarto
 Ex vvatroque simul fleitenti, & blaside dicko,
 Multipedes deiri, qui possunt huppere longè,
 Non aliter, quā si floglos natura dedisset,
 Illis sunt equidem, sunt inquam corpora kleina,
 Sed mille erregunt menschis martrasque plagasque
 Cum steckunt in aflu in liuum, blaudumque rubentem
 Exfugunt: Homines sic, sic vexerere possunt,
 Et quæ tandem illis pro tanta lonia restant,
 Vexeritate, & quem nemant per vulnera dodum.
 Sunt variæ plagæ quibus ob sua funda, suamque
 Ob mutvillitiam strafit menrosque fruasque
 Ipse Deus, cœlum & sternas, qui fecit & Erdam,
 Hunc steckit stangus, lōpit Dulhundus in illum,
 Et bitit in liuum, vt cogatur fundere Geistum.
 Ast alium vvolffus fretit, Berusque toritit,
 Hic heffit multos lūfos, & tempore nullo,
 Fredam heffit, lōpune per kleidros, valdeque bitunt.
 Ast reliquos inter deiros non bōsior vlla est,
 Nec magis anfechtit minschos, illisque molestas
 Erregit plagas, quam schvvartea turba floorum,
 Non illis satis est finstri sub tempore nachti
 Steckere & se ūto mendos vpvveckere schlapo
 Sed quoque sub dago perkrupunt vndique kleidros,
 Nunc huc nunc illuc huppentes, scarpibus atque,
 Bitentes schnaffis, sic vt de lifide blautus
 Sæpe flūat, pleckique rubri cernantur in huto,
 Glōfite quæso mihi, mihi glōfite quæso sodales,
 Sæpius expertus redo hoc, cum V Volckibus altis.
 Deleuchtunt Sternæ, schinit Mana vndique lechtè,
 Et tuadent schlapum volbringere tempora finstra.
 Solum verhindrunt tardum svvarta agmina schlapum
 Nunc heffant lustum per VVeickum springere beddum
 Nunc vero, vpstigunt, beinos, beinisque relictis
 In medio sittunt liuo propè nablia runda,

Nunc

Nunc quoque per bardum krupent, dant custia mundo,
 Custia quæ smertant ogos nasosque bekickunt,
 Deinde iuuat rursus VVarmum sub krupere beddum,
 Et schultros, armosque, handosque inuisere, quicquid.
 Sæpè etiam VVandrunt infrà, ruckum que beseukunt,
 Et rundos lendos, drifentes vndique lustum:
 Sicut quando etiam VVandrit morderus in holto,
 Non tantum VVandrit longum verdrifere tempus,
 Sed schlagit steckit, vvarpit, dòditque subinde,
 Si qui beegnumt lûdi, qui beutela plena
 Geldo heffunt Kleidrosque bonos in corpore dragunt:
 Sic quoque nigrorum damnanda caterua florum,
 Non tantum in beddo krupit, Kleidrosque bekickit,
 Ob longum quoniam sed quando cernit inesse
 Gleideribus blautum, & schonum quoque merckitat hutum,
 Esse nec ob dickum, veluti morderus adhuppit,
 Vthsteckit schnastum, sub quo sunt anglia scarpa,
 Anglia sanguineum deipe quæ steckit in hutum,
 Vthfugit blautum, nescitque vphorere, donec
 Livum cum blaso, svvartum bene fulluit intra,
 Nec fugit tantum, vervvundit & vndique livum,
 Vt schlangus steckit, furiosus bitit vt hundus,
 Et post se multos pleckos, mahlosque relinquit
 Rotigenos. Slapens hæc quando feulit, in hogum
 Cum liuvo sese vverpfit, vvegstòit & handis
 Deckbeddum, seûrit neglis, schadumque beseulit,
 Sed quando martram gledro vertrifit ab vno,
 Mox flous ex stundo bhendus vveghuppet & altum
 Dat vvundum, si nec stedo quoque tutus in illo est,
 Rursum aliò springit, proque vno vulnere stekit
 Plurima, vt ille semel qui sclapo vpvvatkuit alto
 Non iterum possit meudos thoschlutere ocellos,
 Se VValtrit miserè, rukit flaukitque, Kifitque
 Insequiturque floos fælitque in corpore verum
 Griperè cum tentat blotum sibi gripit in hutum,
 Sæpe igitur totos sine schlapo ducere nachtos

Cogitur, & multas lidit martrasque, plagasque
Nec saltem hæc fiunt beddo cum ligimus alto,
Sed quoque cum lesimus, cum scrivimus, etimus imo
Bedere cum volumus, bene plagitur vndique corpus,
Præcipue beinos, intra tenerisque sub armis,
Summis in Kragijs hic hic sunt regna florum,
Hic crefluunt, steckunt, bitunt, kitzluntque subinde, vt
Patere non possis, cum scuras: neglibus hutum,
Et quod veruundrunt omnes, non vllus in Erda
Lufit deiriculus non vllus in aere schvvebit,
Qui tam magnanimus, tam sic quoque keunus vt vnus
Exiguusque flous: non furchtitat ille potentes
Kerlos: non Babsti krona verschricket ab ipsa
Bokum perkrupit sanctum, lopitque behende,
Donec bei ôeret blotum cum schnaffide livum
Cogitur hinc quicquid tenet ipse in henden,
VVerpere de manibus, deirumque fugare bidentem.
Non furchtit Keyfros, non reges, non Patriarchas,
Non Cardinales, heudos qui margine brejdo
Dragunt in koppis: verum nihil achtit hic heudos,
Nec statos goldo decoratos steckit in hutum,
Heudus vt ex Köppo, fallatque ex handide stafus,
Nec flous an doctor sit fragit, sive Magister,
Ille, vel ad backum vel se bene settit ad halsum,
Atque anglum scarpum per dunnum drunckitat hutum
Vt fedrum dextra leua smitatque papyrum.
Ipso EGO dum scribo hæc, possum non heffere fredam:
Pomphosios nunc vpmako, & seuko vndique flous
Nunc hosendendros vplôso & nadia circum
Kiko, & non findo; mox quando rufus ad ipsos
Me seddo Beukros, proh quam tunc plagere primum
Incipiunt: sæpe vpspringo, propterque dolores
In stuba circumdanzo Kifoque, sed illi
(Obôfos deiros) nihil hæc scheltvordia curant.
Sed quia lidendum est aliquid, lido illa, sed absque
Murmure non lido, nec eos vvegspringere lato,

Cum

Cum krigo, mestum nemo, VVegschnidoque Koppum,
 Anne floo quisquam est in toto audacior orbe?
 Non lōpit, quando droskeri fleglide kornum
 Vthschlagunt, plagunt, vt vix arbeiterē possent.
 Ok leinum deirum, tu non armenfia spernis
 Agmina, schvveinhardos, scapros, vvechtrosque tūdentes,
 Betlerosque armos miserē per strata schreientes
 Visere non dubitas: schelmos, deifosque beseukis,
 Cumque illis vitam laris curce, ac faride rado,
 O te felicem floe si vortelia noffes
 Inque rauchis belzis tantum, stultis que (vvoneres)
 Kleidris in vvarmis hosis, sic tutior esses,
 Quam si bedleris miseris miser ipsi anhengis.
 Nunc vt ad VVifras veniam, Iungfrasque behendas,
 Quædam bereuram, quando non omnia possum.
 Flogia turba hominum generi non findior vlla est
 Quam VVifris: VVifra stridunt noctesque diesque
 Deiris cum sartis, reinunt in krigia dira.
 Vt sæpē in blauto sittant schreckibile visu,
 Sed multæ reliquas vincunt schelmsuckibus argis
 Amplius & didicere olim quam frerere brotum.
 Hæc quando ex doro lōpunt sub tempore fasti,
 Atque coaxantes padenn horunt ex funtibus ūtzos
 Quos non audiuerē prius, tunc sese Cruzere dextra
 Incipiunt, svartosque flōos besvverere vvortis,
 Vt citò lopere, springere, Krupere turba nigella
 Cogatur stubis, Kamris beddisque salisque
 Qui tantum vvortis vinci potuerē, sed illa
 Dum fiunt, dūflo duflus vvegtrifit, & omnem
 Ex huso pudicem. Sunt deinde ex Iungfride turba
 Quæ bittrum kakunt drantzum de flore lupini
 Perque omnes kamra vvincklos non spargere cessant,
 Donec mane flōus pereat qui liggit in Erda
 Ast reliqui lōpunt per agros, bituntque virentem
 Herbam quæ pulicum cepit pulicaria nomen.
 Nam quando Sunnus nondum de VVolckibus altis

Schinit, per Kamras spargunt tunc nigra caterua
Insittit grūno folio atque exugit acerbum
Saffum, ut non valeat rursus ver latere blatum.
Tunc nemis besmum virgo vvegkerit & herbam,
Atque floum simul vthkerit, drecko que bedekit.
Quid memorem? Cordus doctissimus ille poeta
Nos exorcizare docet nigra agmina versu:
Hic etenim schrifit septeno carmina libro:
Nec te nocturni pulices. que fatigent,
Hunc exorcismum candide lector habe:
Mansula, corrito bû digosma tarandula calpe,
Thymula dinari galba caduna trepunt,
Hos novies lectum scansurus concine versus,
Tresque mari calices ebibe quaque vice.
Quis dubitet verum nobis cecinisse poetam?
O vos felices VVifras si talia vobis
Nota essent cunctis, non vel flous vnus in huso
Bliferat: vvordis aut dranko aut frutice bittro
Schvartes deiriculos stundo doderetis in vno.
Sed quid de rikis dicam, splendente potentes
Auro sæpè floum vidi sibi Krückere grotum
Et seu captivum gelbensi in schlôdeue goldo,
Ut tandem upgefât tenebroso in carcere geistum.
Quid vero vvifra quæ non didicere volantes
Arte flôos Kleidris, ipsisque uthdrifere beddis,
Hæc sæpè erregunt cum deiris Krigia grota,
Nunc Kragium uplôsunt, & seukunt tittia circum,
Nunc tengunt magis & vvifunt sua ruckia blota,
Ut fengant schlagantque flôos, nunc scurere lendos
Incipiunt handos substeckunt scôrtisque beinisque,
Quid seggam? sæpe & foccos de dreckere futis
Vidi illas, rockumque ubdekere & vndique foccos
Nunc huc nunc illuc beseuckere, strickere feutos,
Namque sciunt vvifra, quod gerne in foccine vvonant,
Nec quando in VVullam semel incessere rugosas.
Hinc possunt facile rursus vvegspringere, iam cum

Afct.

Affertur foccus, Deus ô bone quanta florum
Agmina mitbringit, veluti si semine svvarto
Effet conspersus totus. Tunc bella videres.
Tunc angustum magnum drifit captiva florum
Furba, atque arbeiter toto cum corpore, Inastum
Vthreckit, beinos ad saltos settit, adholtit
VVolla nec cludit, tunc fengunt ordine vvifræ
Nigrantes scelmos, & tollunt banckio in hardo
In discumve, hic hic mîrdunt, handisque tremendis
Invahiunt, settunt neglos in corpora svvarta,
Et gnick gnack spelunt, vt circum blautus in Erda
Fleitit, nec prius uphîrunt, nisi tota caterva
Tradita sit Dodo Tunc leggunt agmina tanta
Vitam qui latuère suam; vt vvegrapere posses
Handis, sed besmo vvegkerunt, sæpeque fullunt
Ingentem moldum, schuffelumve & flumine mergunt.
Quid memorem lungfræ, megdasque? sconuntne nigellis
Deiriculis? schenkunt vitam? non schenckere fas est,
Aiunt: Nam quando debent hæ spinnerere: VVockam,
Vel quando holnadium scerôis vt nehere nadlis
Sittunt, nulla illis freda est, sit svvartus in huto,
Huto molliculo flous, & se sanguine mekæ
Fullit, repletus per Kleidros springit & huppit,
Vexeiritque adeo, vt lungfræ sæpe absque pudore
Vprepant sese & beinos: bauehumque bekikant
Et scurant donec, paulum vvehragia cedant,
Sæpè etiam Gragium vpmakunt, & tittia runda
Defendunt, arcentque flous, ne schnasli de lædant,
Et blautum vthfugant: namque hic emberere multum
Non possunt, Eadem megdæ faciunt, & ad vnum
Si fieri posset, vermes ad tartara nigros
Proijcerent. viui quasdam non lege gesellas,
Si quando vaccas herdo nachdrifere vellent,
Solo himdo indutæ poterunt non heffere fredam.
Nunc hando in ruckum fulebant, nunc sua neglis
Tittia Cratzebant, nunc lendos, nunc Knigioisque,

Nec

Qx Tc 1704

Nec scio quid reliquum schurebant torvè ruentes.
Hæc ideo vobis ô fratres schicko fideles,
Sæpè ut denckatis, gutumque lishatis amicum,
Et quoties pitunt vos nigri schnaffi de deiri
Et quoties hannis vestris ingripitis hosos,
Fengere nempe floos, tales effundite VVortos:
Iam flos Hamburga quem, Ichickuit urbe politus
Oldus b. kandus, blotum me steckit in hudum,
Scilicet ut denckamque lui, denckamque iocorum
Possorumque simul. Denckam ergo cecido rurlus
Parve floe & nostrum miserè quoque plage bekantum,
Frundum ut sit memor & nullis vergettat in annis
Nostri, sic durat Frundschoopia, Nun is & uthe.

FINIS.

1707

Kodak
LICENSED PRODUCT

© The Tiffen Company, 2000

KODAK Color Control Patches

Centimetres

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

Floris.
Vassunt puluere svarto
centi, & blaside dicko,
ossunt huppere longè,
glos natura dedisset,
t inquam corpora kleina,
ue plagasque
nque rubentem
ossunt,
tant,
radodum.
la, suamque
uasque
& Erdam,
s in illum,
eistum.
itit,
llo,
ldeque bitunt.
lla est,
e molestas
floorum,
nachts
schlapo
que kleidros,
ibus atque,
us
in huto,
o sodales,
ekibus altis.
di que lechte,
pora sinistra.
gmina schlapum
pringere beddum
ue relictis
nda,

Nunc

